उपाकर्ण (von कर्, कराति mit उप + आ) n. 1) das Herbeiholen, Einladen, Auffordern zum Beginn; so heissen auffordernde Sprüche, Praisha und ähnliche eines Priesters an den andern Çat. Ba. 1,5,2,12. Kâtj. Ça. 3,3,17. 12,6,5. 3,8. प्रात्र नुवाकापाकर्ण 9,1,10. पवमानापाकर्ण 6,34. an das herbeigesührte Opserthier: उपाकर्णायोर्न्यस्मिन्संज्ञपति (प्रमुम्) Âразтамва bei Sáj. zu Ait. Ba. 2,11. उपाकर्णकाल अभानापि Âçv. Ça. 10,8. Gabj. 2,4. Kátj. Ça. 6,3,25. — 2) Vorbereitung, Beginn: अध्यायापाकर्ण Âçv. Gabj. 3,5. Ind. St. 3,377. der Beginn des Veda-Studiums nach gehöriger Vorbereitung AK. 2,7,40. H.841. Vgl. उपाकर्मन.

उपाकर्मन् (wie eben) n. Vorbereitung, Beginn: श्रद्यापापाकर्मन् Pîa. Gaus. 2, 10. श्रद्यापानाम् Jiák. 1, 142. auch ohne Zusatz: Beginn des Veda-Studiums M. 4, 119. Verz. d. B. H. No. 1041. fg.

उपाकृत (wie eben) mit घ्रापादि compon. gaṇa कृतादि zu P. 2, 1, 59.

1) partic. herbeigeholt, eingeladen d. h. mit den auffordernden Sprüchen angesprochen, z. B. vom Opferthier AV. 2, 34, 2. Air. Ba. 7, 16. Kårs. Ça. 25, 9, 1 (daher AK. 2, 7, 25. H. 829. an. 4, 100. Med. t. 187: m. ein unter den vorgeschriebenen Gebeten geschlachtetes Opferthier). उपाकृति प्रात्तिप्राक्षेत्र nachdem die Einladung zum Pr. ergangen ist Air. Ba. 5, 33.

Kårs. Ça. 3, 3, 18. — 2) von einer Widerwärtigkeit betroffen (उपद्वत)

Med. — 3) m. Widerwärtigkeit (उपद्रव) H. an. 4, 99. — Vgl. कर्णा आंध

उपाकृतिन adj. = उपाकृतमनेन gana इष्टादि zu P. 5,2,88. उपातम् (von उप + श्रत) adv. vor Augen P. 6,2,121, Sch.

उपाच्य (von घ्या mit उप + ऋा) 1) adj. mit den Augen wahrzunehmen: ऋनुपाच्य P.6,3,80. उपाध्यापते प्रत्यन्त उपलभ्यते यः स उपाच्य-स्तर्त्यो उनुपाच्यो उनुमेय इत्यर्थः Sch. ज्ञानविज्ञानयुक्तानां निरूपाच्या निर्ञान । कैवल्या या गतिर्देव परमा सा गतिर्भवान् ॥ MBs. 13,1101. Sollte nicht viel eher ein nom. act. उपाच्या anzunehmen sein? — 2) m. N. pr. eines Mannes RåéA-TAR. 4,677.

उपाष्यान (उप + श्रा°) n. eine Erzählung von geringerm Umfange, Episode Kathop. 3,16. MBB. 1,101. Hit. 27,8. ऐतिकासिकान्यपाष्यानानि Paab. 91,7. Sehr häufig in den Unterschristen der Kapitel im Epos. Nach Burnouf (Bbåg. P. XXXVIII): Nacherzählung, Erzählung einer von einem Andern gehörten Begebenheit.

उपाल्यानक (von उपाल्यान) n. kleine Erzählung Pankar. 222, 23.

उपागम (von गम् mit उप + ह्या) m. 1) das Herankommen. — 2) Einwilligung Agala im ÇKDn.

उपाग्न (उप + श्राप्त) adv. am Feuer P. 1,1,41, Sch.

उपाय (उप 🛨 श्रय) n. 1) der der Spitze —, dem Ende vorangehende Theil: जिन्ह्वायोपायमध्यमूलानाम् P. 8,3,18, Sch. — 2) ein untergeordnetes Glied H. 1441 (v. 1. उपाय्य).

उपायक्षा (von य्रक् mit उप + म्रा) n. = उपाकर्षा 2. Râjam. zu AK. 2,7,40. ÇKDR.

उपायक्ापर्णेम् und उपायक्ापणि (von उप + श्रायक्ापणी) adv. gegen den Vollmondstag im Monat Agrahðjana P. 5,4,110, Sch.

उपाय्य s. u. उपाय 2.

उपाद्धा (von म्रङ्कप् mit उप) adj. zu kennzeichnen: उपाद्धापृष्ठ m. N.

eines eintägigen Soma-Opfers Cinkh. CR. 10,8,33.

उपाङ्ग (उप + सङ्ग) n. 1) Unterabtheilung: वर्गाः पृथ्वीपुर्हमाभृद्दीष-धिमृगादिभिः । नृब्रक्तत्त्विद्धुद्धैः साङ्गापाङ्गिरिकादिताः ॥ AK. 2,1,1. — 2) Anhang —, ergänzendes Werk von geringerer Bedeutung, eine Ergänzung zu einer Ergänzung: वेदाः साङ्गापाङ्गाः N. (Bopp) 12,17. Haniv. 14074. (शास्त्रम्) साङ्गापाङ्गम् MBH. 1,4004. (धनुर्वेदः) साङ्गापाङ्गापनिषदः सर्क्स्यः Viçv. 5,16. (श्रापुर्वेदः) उपाङ्गमधर्ववेद्स्य Suça. 1,1,16. Verz. d. B. H. 94(68). पुराणान्यापमीमासाधर्मशास्त्राणि चेत्ति चलार्पपाङ्गानि Madbus. in Ind. St. 1,13.18. Die Upänga und Anga zwölf an der Zahl bei den Gaina H. 243. उपाङ्गगीत Riéa-Tan. 5,381.

उपाचारत partic. s. u. चर् mit उप + ह्रा. gramm. heisst so der Samdhi, durch welchen der Visarga vor का und प zu स् wird RV. Pair. 4,14.

उपाचार (wie eben) m. 1) Stellung Nia. 1, 4. — 2) Verfahren: उत्तर्-तउपाचार: (यज्ञ:) Çâñkh. Ça. 1, 1, 12. — 3) = उपाचरित AV. Phât. 4, 74. Uvața zu RV. Phât. 4, 22. — Vgl. उपचार.

उपातिन (उप + म्रतिन) n. P. 6,2,194. gana निक्दकादि zu 184. उपाति in Verbindung mit करू P. 1,4,73. Vop. 15,5. उपातेकृत्य und

उपान्ने कृता unterstützen P., Sch. — Vgl. म्रन्याने.

उपाञ्चन (von मृज्ज् mit उप) n. das Salben, Bestreichen Kitt. Ça. 8, 6, 33. eines der मुद्धे: कर्तृणि देक्नाम् M. 5, 105. मार्ज नापाञ्जनैर्वेष्ठम (मु-ध्यति) 122.124.

उपात 1) partic. s. u. दा, द्दाति mit उप + ह्या. — 2) m. ein Elephant ausser Brunst Halas. im ÇKDR.

उपात्यय (von 3. इ mit उप + म्रति) m. Versäumniss AK. 2,7,36. 3, 3,33. H. 1504. P. 3,3,38.

उपादान (von दा, ददाति mit उप 🛨 ब्रा) n. 1) das für-sich-Nehmen, sich-Zueignen: विश्वब्धं ब्राह्मणः श्रूहाद्भव्योपादानमाचरेत् अ. ८,४ १७. श्र-दत्तानाम्पादानम् 12,7. MBB. 3,8600.8605.8611. Vop. 16,2. गन्धापादान das Aufnehmen des Geruchs, Riechen 8,87. शास्त्रीपादान das sich-mitden-Lehrbüchern-vertraut-Machen Hir. 4, 13, v. l. - 2; das Erwähnen, Aufführen: सर्वत्रैत प्रथमं पुत्रीपादानात् ÇARKHA und LIKHITA in DAJ. 127, 8. Sch. zu P. 2, 3, 73. 3, 1, 76. 4, 2, 93. Siddh. K. zu 2, 4, 32. — 3) das Insichschliessen, Enthalten San. D. 11, 21. 22. Siddh. K. 248, b, 4. - 4) das Ablenken der Sinne von den äussern Erscheinungen AK. 3,3,16. H. 1524. - 5) materielle Ursache TRIK. 3, 2, 10. COLEBR. Misc. Ess. I, 412. Balab. 12 und Wind. z. d. St. Goldstücker bei Burn. Intr. 496, N. 2. Samehjak. 9. 50. Виаянар. 149. Разв. 112, 1. — 5) buddh. nach Burnouf (Intr. 487, 494, 497) Empfangniss (la conception), nach Colebr. (Misc. Ess. I, 396) Anstrengung (effort, or exertion of body or speech); entseht aus der तृजा und erzeugt den भन्न. उपादानस्कन्ध Buan. Intr. 473, N. 1. 496, N. 2. 513.

उपादिक m. s. v. उत्पादक 3,a. — उपादिका bei Wils. sehlerhaft für उपादिका.

उपादेय (von दा, द्दाति mit उप + म्रा) adj. 1) für sich zu nehmen, zu wählen: भन्ने तीाष्ट्र्यं व्हिला शममुखमुपादेयमनधम् Çintiç. 1,21. — 2) was man wählt, ausgezeichnet, vorzüglich: उपादेयतार्तन्य Sin. D. 3, 19. काट्यस्योपादेयलम् 2,10. Марниз. in Ind. St. 1,23, ult.